

РЕШЕНИЕ

№ 340

гр. Асеновград, 01.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Ат. Терзиева

при участието на секретаря Йорданка Ст. Тянева
като разгледа докладваното от Мария Ат. Терзиева Гражданско дело №
20215310102131 по описа за 2021 година

Обективно съединени искове с правно основание чл.558 вр.чл.557 от КЗ, и чл. 86 от
ЗЗД.

П. Х. Б. от ***, моли да се постанови решение, с което да бъде осъден „Гаранционен фонд“, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2 ет.4 да ѝ заплати сумата от 1 827.00 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – направени от нея разходи за организиране погребението на нейната дъщеря М.Д. Б., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане. Твърди, че на 20.06.2021 г., около 05.00 часа по път III-5802, с посока на движение с.Тополово, обл.Пловдив към село Леново, обл.Пловдив, И.И.Х. управлявал лек автомобил марка „Субару“, модел „Аутбек“ с рег.№ РВ 0763 СА. В автомобила на предна дясна седалка с поставен обезопасителен колан пътувала М.Д. Б.. В района на км. 6+900, поради несъобразена скорост водачът И.Х. реализирал ПТП, като същия излязъл от платното за движение, ударил се в намиращия се от дясно метален стълб, след което последвал удар в каменен зид. Вследствие на получена тежка съчетана черепно-мозъчна травма, гръдна и коремна травма М.Д. Б. починала, поради причинените ѝ множествени травматични увреждания, несъвместими с живота, настъпили в резултат на ПТП-то. Смъртта на М. била причинена по непредпазливост с допуснатите нарушения на водача на автомобила. Ищцата твърди, че М.Д. Б. е нейна дъщеря. На 28.06.2021 г. е направила разходи за организация на погребението ѝ в размер на 1827.00 лева. От констативния протокол за ПТП и направена справка от информационната система на „Гаранционен фонд“ установили, че управлението от И.Х. лек автомобил няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на настъпване на ПТП-то. С молба от 02.07.2021 г. ищцата уведомила ответника

и поискала изплащане на обезщетение за причинените им неимуществени и имуществени вреди, като представила и банкова сметка, по която да ѝ бъде изплатено обезщетението, но до настоящия момент такова не било изплатено. Ангажира доказателства, претендира за разноски.

В постъпилия в срока по чл. 131 ГПК отговор, ответникът „Гаранционен фонд“ гр.София моли на основание чл.229, ал.1, т.4 от ГПК да се спре производството по делото, до приключване на ДП № 406/2021 г. по описа на РУ гр.Асеновград. Твърдят, че няма нито едно доказателство, от което може да се определи механизмът на процесното ПТП и са в невъзможност да упражнят правата си. Освен това с исковата молба ищцата не била представила доказателства, поради което са в невъзможност да вземат становище. Молят производството по делото да бъде прекратено. В случай, че съдът приеме, че искът е допустим, заявяват, че оспорват същия по основание и размер. Твърдят, че към настоящия момент са сезирани за въпросното ПТП, образувана е щета № 20-210135/30.06.2021 г. и са уведомили ищцата, че следва да представи доказателства, от които по безспорен начина да е видно, че е налице хипотезата на чл.557, ал.1, т.2, б.“А“ от КЗ, а именно: влязъл в сила съдебен акт на компетентен орган срещу сочения за виновен водач, които не били представени. Оспорват изцяло твърдения от ищцата механизъм, оспорват и механизма на настъпване на процесното ПТП. Считат, че не следва да се произнасят по непълни и недостатъчни за разкриване на обективната истина доказателства. Оспорват претенцията за обезщетение за извършени разходи в размер на 1827 лева, като твърдят, че видно от фактурите и платежни нареждания сумата не е изплатена от ищцата, а от лицето В. О.. Възразяват за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на загиналата М. Б., която е пътувала в увреденото МПС, без да постави задължителния предпазен колан, което е в пряка причинно-следствена връзка с тежестта на настъпилата травматична увреда и смърт, съгласила се е да пътува при алкохолно повлиян водач, който е познавала и който е употребил алкохол, употребила е алкохол/наркотични вещества заедно с водача преди процесното ПТП. Ангажират доказателства, претендира за разноски.

След като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено следното:

От представените доказателства: Констативен протокол за ПТП с пострадали лица, План схема за ПТП, Писмо, Протокол за оглед на местопроизшествие, Фотоалбум се установява, че на 20.06.2021 г. между селата Тополов и Леново, на път III-5802 е възникнало ПТП с МПС управлявано от И.И.Х., като същия е нарушил правила за движение и причинил смъртта на М.Д. Б..

От удостоверение за раждане и у-ние за наследници е видно, че ищцата П. Х. Б. е майка на починалата М.Д. Б. и наследник на същата.

Представена е фактура и вносна бележка за заплатена сума 1827 лв. за погребение на М. Б..

Представени са молби, писма и отговори на същите за водена кореспонденция между сем.Ботеви и „Гаранционен фонд“.

По делото са представени още: Съдебна химикотоксикологична експертиза на И.Х., Докладна записка от МВР, Тройна СМЕ на труп № 117/2021 г. и № 116/2021 г., Комплекса СМЕ и Автотехническа експертиза по ТД 699/2021 г. по описа на ОС Пловдив (водено от родителите на М. - П. и Д.Б. против настоящия ответник).

От заключението по съдебно-техническата експертиза на вещото лице инж. М., което съдът кредитира като компетентно изготвена се установява, че скоростта на движение на л.а. „Субару Аутбек“ непосредствено преди произшествието е била 155-165 км./час. В следствие на напускане на платното за движение и удара в метален стълб, стълба е бил съборен, а автомобила се разпаднал на части. Водачът И.Х. е управлявал автомобила по платното за движение на пътя с.Тополово – с.Леново, в посока от запад на изток. При достигане до ляв завой на пътя, водачът е навлезъл със скорост над критичната и така автомобила е напуснал платното за движение от дясно, след което се ударил в метален стълб, като стълба е бил съборен, а автомобила се разпаднал на части. Основна причина за настъпилото ПТП от техническа гледна точка е, че водачът на автомобила И.Х. при достигане до ляв завой на пътя е влезъл със скорост над критичната и така автомобила е напуснал платното за движение от дясно. Алкохолното опиване при водача И.Х. има значение за нарушение на различни физиологични функции, които имат отношение към безопасно шофиране през нощта и най-вероятно също е в причинна връзка с настъпилото ПТП. Автомобиля следва да има колани на всички места, включително и на предна дясна седалка. Съгласно протокола за оглед М. Б. и бала пътник на предна дясна седалка на автомобила.

От заключението по съдебно-медицинската експертиза на вещото лице д-р С. С., което съдът кредитира като компетентно изготвено се установява, че при съдебномедицинското изследване на трупа на М. П. Б. е установена тежка съчетана черепно-мозъчна, шийна, гръдна и коремна травми. Причината за смъртта на М. П. Б. е съчетана тежка черепно-мозъчна, шийна, гръдна и коремна травми, причинила множество травматични увреждания, несъвместими с живота. Смъртта на М. Б. е в пряка причинно-следствена връзка с травмите, получени при ПТП на 20.06.2021 г. Съобразно резултатите от наличната съдебно-химическа (токсохимическа) експертиза се установява, че водачът И.Х. към момента на ПТП е имал концентрация на етилов алкохол: в кръвта 1.94 g/l, в урината 2.4 g/l, не е установено наличие на наркотични вещества и психоактивни медикаменти. Установената концентрация на алкохол се отнася към средна към тежка степен на алкохолно опиване, във фаза на елиминация на алкохола. При такава концентрация на алкохол в кръвта и урината е характерна фаза на възбуда, емоционална лабилност, загуба на критична преценка, повлияване на възприятието, паметта и разбирането, понижен сензорен отговор, повишено реакционно време, намалена зрителна острота и периферно зрение, промени в акомодацията, сензорно-моторна некоординираност, нарушено равновесие, завалена реч, повръщане, сънливост. Несъмнено е налице значителна индивидуалност на повлияването на индивида при конкретно обективно наличната концентрация на алкохол в кръвта и урината. Тежките травматични увреждания, описана подробно в експертизата, предполагат тежки травми,

причинени от сблъсъци в купета на автомобила и извън него. Несъмнено е било налице инерционно придвижване на тялото и тежки удари в областта на главата, гръдния кош, корема, таза и крайниците. В случая се касае за удар в неподвижна преграда с голяма сила с масивна деформация и деструкция на автомобила, което означава, че травмите на пострадалата Б. са с комплексен характер – директен и индиректен механизъм. Категорични отговори на въпросът дали водача или пътника в МПС са били с поставен предпазен колан са данни от огледа на местопроизшествието при некомпрометирано местопроизшествие и специфични травматични увреждания, които да са установени при изследване на тялото. В конкретния случай такива няма. Несъмнено правилно поставения предпазен колан би могъл да предпази тялото от свободно придвижване с инерционен характер в купето на автомобила и при изпадане от него и по този начин би го предпазил от множество травми в областта на главата, гръдния кош и корема. Коланът все пак не е панацея, и не може да се твърди, че пострадалата Б. не би получила травми при процесното ПТП. За част от травмите: черепно-мозъчната, лицевата, на двустранно счупените ребра и част от коремните увреждания може да се приеме, че не биха били изразени в такава тежест при правилно поставен обезопасителен колан. И правилно поставения колан не може да предпази пътникът/водача от получаването на тежки травми. При тежки скоростни челни сблъсъци с друго МПС или препятствия край пътя, силите на въздействие върху тялото са такива, че самия предпазен колан може да предизвика несъвместими с живота травми на гърдите и корема. Коланът е ефикасен и значително полезен при скорост до 60 км./час. За получаването на конкретните травми и коректен и категоричен отговор на този въпрос следва да се има предвид значителната скорост на сблъсъка и деформацията на купето. Разпадането на автомобила в конкретния случай, в значителна степен обезмисля действието на предпазния колан.

От показанията на свид.Д.В.Б. – съпруг на ищцата и баща на починалата М. Б., които съдът кредитира се установява, че разходите за погребението и са направени от свидетеля и съпругата му. Те са заплатили сумата 2000 лв. на адв.М., които е организирал и заплатил всичко по погребението на М..

Асеновградския районен съд, въз основа на твърденията и възраженията на страните, с оглед събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение, формира следните фактически изводи:

Не е спорно между страните по делото, че М. Б. е починала в следствие на ПТП, реализирано на 20.06.2021 г. по пътя село Тополово - село Леново, при управление на л.а. „Субару Аутбек“ от И.И.Х. (след употреба на алкохол), които също е починал в следствие на ПТП-то. За горното е било образувано ДП № 406/20.06.2021 г. в РУП Асеновград, приключено и изпратено на Окръжна прокуратура Пловдив на 26.11.2021 г.

Не се оспорва настъпването на ПТП, както и обстоятелството, че за лек автомобил марка „Субару“, модел „Аутбек“, с рег.№ РВ 0763 СА, не е била налице действала към 17.10.2019 год. застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. От ответника бе оспорен механизъм – за което бе приета СТЕ.

Установява се от представените доказателства, че ищецът и наследниците на М. Б. са

подали претенция за изплащане на застрахователно обезщетение за неимуществени и имуществени вреди до ответника с вх.№ 24-01-317/23.06.2021 год., както че на 30.06.2021 са подали молба с която са представени исканите от ответника доказателства. Установи се още, че между страните е водена кореспонденция по същия повод (писма за което са приложени по делото). За случая е била образувана щета № 20-210135/30.06.2021 год. и постановен отказ от страна на Гаранционния фонд, поради непредставяне на изисканите допълнителни доказателства.

Ангажирани са доказателства, че е заплатена от ищцата сумата 1827 лева за организиране погребение на М.Д. Б..

Не е спорно между страните, че между тях се води и ТД № 697/2021 г. по описа на ОС Пловдив, като претенцията по същото е за причинени неимуществени вреди от наследниците на М. Б. (нейните родители), както и че е издадено постановление на Окръжна прокуратура Пловдив по пр. № 4563/29.12.2021 год., с което е прекратена наказателното преследване срещу И.И.Х. по чл.243 ал.1 т.1 вр.чл.24 ал.1 т.4 от НК (виновния за ПТП-то водач).

Въз основа на горната фактическа установеност, настоящият състав на Асеновградския районен съд формира следните правни изводи:

Предявеният иск черпи правното си основание в чл. 558, ал. 5, вр. чл. 557, ал. 1 , т. 2, б. „а“ от КЗ, вр. чл. 86 от ЗЗД.

Съгласно цитираната норма ответникът е длъжен да изплати обезщетение при условията на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, за причинените неимуществени/имуществени вреди, в следствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество от причинените телесни увреждания на ищеца, настъпили в следствие на ПТП, причинено при управление на МПС, за което няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Цитираните в нормата предпоставки, включително липсата на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесния автомобил, не се оспорват от ответника, а и по делото са ангажирани доказателства в тази насока.

Поради горното, за основателността на претенцията е необходимо установяването на факта на възникването на ПТП-то, както и на всички елементи от фактическия състав. А извършването на деянието, неговата противоправност и вината на дееца, съдът намира за установени с оглед представените по делото множество писмени доказателства, влязло в сила постановление на Окръжна прокуратура Пловдив № 4563/29.12.2021 год., с което е прекратена наказателното преследване срещу водача И.И.Х. по чл.243 ал.1 т.1 вр.чл.24 ал.1 т.4 от НК.

Неоснователно е възражението на ответното дружество за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата (починалата М. Б.), която е пътувала във въпросното МПС без да постави задължителен предпазен колан, както и че същата се е съгласила да пътува в автомобила на алкохолно повлиян водач, които възражения при оказана

доказателствена тежест на ответника не бяха доказани.

С оглед на гореизложената фактическа установеност, съдът приема за доказан фактическия състав на отговорността на ответника, в резултат на който е възникнало и задължението за обезщетяване вредите, настъпили в резултат на поведението на водача при управление на МПС без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

По силата на [чл. 588, ал. 1 от КЗ](#) размерът на обезщетението, изплащано от фонда, не може да надхвърля размера на минималната застрахователна сума по задължителните застраховки, определена за годината, в която е настъпило ПТП, като лихвите за забава на ГФ се изчисляват и заплащат при спазване [чл. 497 от КЗ](#). Поначало, причинените на ищеца неимуществени вреди не могат да бъдат поправени, а само да бъдат възмездени чрез парично обезщетение за доставяне на други блага, докато имуществените вреди могат да бъдат възстановени – какъвто е настоящия случай.

По отношение на дължимата законна лихва за забава. Гаранционният фонд дължи лихва за забава по силата на чл. 558, ал.1, посл. изр., който препраща към разпоредбата на чл. 497 от КЗ. Последната от своя страна определя, че застрахователят дължи законна лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок, считано от по-ранната от двете дати: 1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3; 2. изтичането на срока по чл. 496, ал.1 освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на [чл. 106, ал. 3 КЗ](#).

Видно от представения по делото отговор от ответника, същия е отказал да изплати обезщетение с оглед обстоятелството, че ищецът не е представил изисканите писмени данни за хода и резултата от образуваното досъдебно производство, събраните по него данни за извършено престъпление, както и влязъл в сила акт на компетентен орган срещу виновния водач. Действително, влязла в сила присъда срещу делинквента има отношение към основанията на претенцията срещу Гаранционен фонд, но разпоредбата на [чл. 497, вр. с чл. 106, ал. 3 КЗ](#) следва да се разбира като обективно съществуващи доказателства към момента на предявяване на претенцията и задължителни за произнасянето на ГФ по същата. Към датата на предявяване на претенцията от ищцата към ответника е било образувано ДП в РУП Асеновград, изпратено през м.декември 2021 г. на ОП Пловдив, прекратено с постановление на същата – поради смърт на водача. Страната не би могла да бъде отговорна за непредставяне на доказателства, които нито съществуват към момента на отправеното искане, нито е бъдещо и сигурно събитие възникването на такова доказателство. Ако Гаранционен фонд има основателни съмнения относно наличието на деликт, вкл. като осъществен от конкретно посочено лице – делинквент, същият има правото да откаже застрахователно обезщетение и да пренесе спора за дължимост на застрахователното обезщетение пред гражданския съд, който от своя страна ще съобрази преюдициалния характер на наказателно производство (чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК). Затова наличието на наказателна присъда срещу делинквента не е задължително условие за изплащане на

обезщетение, респ. изискването на влязъл съдебен акт по воденото разследване не е обосновано и не може да постави увредения в забава спрямо Гаранционния фонд. В подкрепа на този извод са и приложимите по аналогия разпоредби на чл. 106, ал. 5 и чл. 496, ал. 3 от КЗ относно забраната за изискване на доказателства, с които ползвателят на застрахователната услуга не може да се снабди, както и относно задължението на застрахователя да се произнесе по основателността на претенцията за обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, когато за удостоверяването на пътнотранспортно произшествие е бил представен някой от посочените документи, вкл. констативен протокол за ПТП, какъвто в случая е бил приложен към претенцията на ищеца, отправена до ГФ.

Поради горното предявения иск следва да бъде уважен изцяло, на уважаване подлежи и акцесорната претенция за присъждане на законна лихва върху главницата, която се претендира от датата на подаване на ИМ в съда – 05.10.2021 г. до окончателното изплащане на задължението.

По разноските:

На основание чл. 78, ал.1 от ГПК, с оглед изхода на спора ответникът следва да бъде осъден заплати на ищцата направените по делото разноски в размер на 399 лева, за заплатени хонорари по допуснатите експертизи и внесена ДТ.

От представения от ищцата договор за правна защита и съдействие е видно, че е уговорено същата да бъде оказана безплатно на основание чл. 38, ал.1 от ЗА. В случаите, когато адвокатската защита се предоставя на лица от кръга на тези по чл.38, ал.1, т.1 - т.3 ЗА и има основание за присъждане на деловодни разноски в полза на безплатно представляваната страна, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, което се определя от съда съобразно Наредба № 1/2004 г. на ВАС за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от същата определя минималния размер за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнагражденията. Уважената претенция е с цена 1827 лева, съответно минималният размер на адвокатското възнаграждение е 788 лева с ДДС.

По мотивите, изложени по-горе, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Гаранционен фонд“ град София, ул.„Граф Игнатиев“ № 2, ет.4, да заплати на П. Х. Б., ЕГН ***** от ***, сумата от **1827 лева** (хиляда осемстотин двадесет и седем лева), представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, направени от нея разходи за организиране погребение на дъщеря и М.Д. Б., починала на 20.06.2021 г. при пътнотранспортно произшествие, по вина на водача И.И.Х., при управление на лек автомобил „Субару, модел „Аутбек“ с рег.№ РВ 0763 СА“ по пътя село Тополово – село Леново, обл. Пловдивска, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на ИМ в съда 05.10.2021 г. до окончателното й изплащане, както и сумата от **399 лева** (триста деветдесети девет), направени по производството разноски.

ОСЪЖДА „Гаранционен фонд“ град София, ул.„Граф Игнатиев“ № 2, ет.4, да заплати на адвокат В. В. О. от САК, с адрес гр. София, ул.„Цар Самуил“ № 38, ап.2, сумата

от **788 лева** (седемстотин осемдесет и осем), представляваща адвокатско възнаграждение за оказана правна защита и съдействие на П. Х. Б., ЕГН ***** от ***, по гр.д. № 2131/2021 г. по описа на Асеновградския РС.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____